

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№ 26522

гр. София, 09.12.2024 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 78 състав,
в закрито заседание на 09.12.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Пенка Велинова

като разгледа дело номер **11959** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ във вр. с чл.172, ал.6 от Закона за движението по пътищата /ЗДвП/.
Образувано е по изпратена по подсъдност от Административен съд – Варна жалба на „Д ЛИЗИНГ“ ЕАД. Прието е първоначално, че с жалбата се оспорва по същество Заповед за прилагане на принудителна административна мярка № 24-0442-000450/12.11.2024г. на началника на РУ на ОДМВР – Варна, с която на основание чл.172, ал.1 ЗДвП е приложена ПАМ по чл.171, ал.2а, б.„а“ ЗДвП – прекратяване на регистрацията на ППС за срок от 6 месеца, съответно делото е образувано под Група на разпределение 0904- Други административни дела - АПК,ЗБЛД, ЗДвП и ЗИНЗС, статистически шифър 491- Закон за движение по пътищата. Предвид направеното искане за спиране предварителното изпълнение на заповедта и факта че разпределеният докладчик е бил в отпуск в дена на разпределението, както и на основание правилата за разпределение и преразпределение на дела в АССГ, делото е разпределено на дежурен състав за да се произнесе по искането за спиране.
Дежурният съдебен състав на АССГ е констатирал, че в жалбата са изложени съображения за незаконосъобразност на оспорената заповед и допуснатото предварително изпълнение, но че единственото обективизирано в нея искане е за спиране на предварителното изпълнение. Дал е указания за уточняване предмета на делото – дали се обжалва ЗПАМ 24-0442-000450/12/11/2024г. в цялост или се оспорва единствено предварителното изпълнение на заповедта. Постъпил е отговор от 03.12.2024г., с който адвокат на дружеството е посочил, че с жалбата е направено искане единствено за спиране на предварителното изпълнение на акта.
След връщане от отпуска на разпределения съдия-докладчик и запознаване с материалите по делото, той е приел, че волята на жалбоподателя, съответно предмета на делото са неясни. Изложил е следните съображения: Издадена е ЗПАМ

24-0442-000450/12/11/2024г. на Началник 04 РУ при ОДМВР Варна, с която на основание чл.171, ал.2а, б.“а“ ЗДвП е прекратена регистрацията на ППС, с ДК [рег.номер на МПС] , собственост на дружеството жалбоподател. Предварителното изпълнение на тази заповед е по силата на закона, а не въз основа на разпореждане на административния орган – чл. 172, ал. 6 от ЗДвП. Съответно предварителното изпълнение на акта може да бъде спряно въз основа на искане по реда на чл. 166, ал. 4 от АПК, ако то би могло да причини на оспорващия значителна или трудно поправима вреда. Задължително условие за допустимост на това искане е оспорване на административния акт – аргумент от чл. 166, ал. 2 от АПК – то се допуска до влизане в сила на административния акт. В случая актът е връчен на жалбоподателя на 14.11.2024г. Ако не е оспорен до момента, той е влязъл в сила и жалбоподателят не би имал интерес от оспорване на предварителното изпълнение, тъй като към момента би търпял последиците на влязъл в сила акт. Съответно е дал указания на жалбоподателя да уточни фактите, като посочи оспорил ли е заповедта.

По указания на съда жалбоподателят е уточнил, че е подал по пощата до АССГ жалба срещу Заповед за прилагане на принудителна административна мярка № 24-0442-000450/12.11.2024г. на началника на РУ на ОДМВР – Варна и е представил доказателства за това - копие на жалбата и на обратна разписка, видно от която тя е получена в АССГ на 25.11.2024г. След направена служебна справка от съдебния състав се установи, че действително е подадена такава жалба до АССГ, вх. № 31619/25.11.2024г., по която към момента са изискани материали от 04 РУ-Варна и не е образувано дело.

Съдът счете, че двете жалби следва да се гледат в едно производство, тъй като искането по чл. 166, ал. 4 от АПК, винаги е свързано с оспорване на конкретния административен акт. То се разглежда в производството по оспорване на самия акт - арг. от чл. 166, ал. 2 от АПК. Съдът счете, че предвид спешността на производството по чл. 166, ал. 4 от АПК, следва да се произнесе по направеното искане, като след пристигане на изисканите материали към жалба вх. № 10929/24г. на АССГ, същата следва да се приложи към настоящото производство, което е образувано с предмет - оспорване на процесната Заповед за прилагане на принудителна административна мярка № 24-0442-000450/12.11.2024г. на началника на РУ на ОДМВР – Варна и в което е приложено и искането за спиране на предварителното изпълнение на заповедта. Доколкото по делото са приложени материалите от административното производство не е налице пречка за произнасяне по искането.

По същество на направеното искане по чл.166, ал. 4 от АПК, съдът намери следното: В молбата е направено искане за спиране на предварителното изпълнение на ЗППАМ 24-0442-000450/12.11.2024г. на началника на РУ на ОДМВР – Варна, допуснато по силата на закона. Сочат се основания за материалната и процесуална незаконосъобразност на заповедта, но не и аргументи за необходимостта от спиране на изпълнението, относими към нормата на чл. 166, ал. 4, вр. ал. 2 от АПК.

По същество искането по чл. 166, ал. 4, вр. ал. 2 АПК е неоснователно.

Съгласно разпоредбата на чл. 172, ал.6 ЗДвП, подадената жалба срещу заповедта по чл.171, т.1 от Закона не спира изпълнението ѝ. ЗДвП не регламентира основанията, при които съдът може да спре незабавното изпълнение по чл. 172, ал. 6 от ЗДвП на заповед по чл. 172, т. 1 от ЗДвП, поради което - приложими са общите правила по чл. 166, ал. 4, вр. ал. 2 от АПК, които предвиждат възможност съдът да спре изпълнение на предварителното изпълнение на индивидуален административен акт, ако то би

могло да причини на оспорващия значителна или трудно поправима вреда.

Безспорно е, че изпълнението на невлязъл в сила индивидуален административен акт винаги въздейства негативно върху правната сфера на адресата. Това негативно въздействие подлежи на доказване във всеки конкретен случай в съответствие с нормативно предвидените основания. Оспорващият, който иска спиране, трябва да посочи конкретните вреди, които незабавното изпълнение би могло да му причини и да докаже вероятното им настъпване. В случая такива не са описани. Единствената сигурна последица от акта в случая се изразява в невъзможността на дружеството - собственик да го ползва по предназначение за срока на мярката. ВАС е имал възможността да се произнесе по подобни случаи, приемайки, че дори да се приеме, възможността на жалбоподателя да се причинят вреди от невъзможността да управлява автомобил, то тези вреди не са нито значителни, нито труднопоправими. /в под. см. напр. Определение № 6499 от 2.05.2019 г. на ВАС по адм. д. № 3787/2019 г., VII о., Определение № 10087 от 1.07.2019 г. на ВАС по адм. д. № 7133/2019 г., VII о. и др. /. Всички твърдени вреди може да се обезпечат и възстановят по гражданскоправен ред.

Предвид на което, искането се явява неоснователно и не обосновава защита на частния интерес надделяваща над публичният интерес, обезпечен чрез допуснатото по силата на закон предварително изпълнение на заповедта.

С оглед всичко гореизложено, съдът сче, че искането следва да се отхвърли и

О П Р Е Д Е Л И:

ОТХВЪРЛЯ искането на „Д ЛИЗИНГ“ ЕАД, ЕИК[ЕИК], за спиране на предварителното изпълнение на заповед за прилагане на принудителна административна мярка 24-0442-000450/12.11.2024 на началник РУ на МВР към ОДМВР- Варна, 04 РУ- Варна, с която и по отношение на дружеството е приложена мярка – „прекратяване на регистрацията на МПС с рег. [рег.номер на МПС] за срок от 6 месеца“.

Определението подлежи на обжалване с частна жалба пред Върховния административен съд, в 7-дневен срок от неговото съобщаване.

Преписи от определението да се изпрати на страните.

След постъпване на материалите по жалба вх. № 31619/2024г. да се докладват за присъединяване към настоящото дело.

Съдия: